

MISKOLCI EGYETEM
ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI KAR
DEÁK FERENC ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA

dr. Máté Dávid Adrián

**BIZTONSÁGOS MÚLT, RUGALMAS JÖVŐ: MUNKAJOG A
DIGITALIZÁCIÓ TÜKRÉBEN**

A PhD értekezés tézisei

Tudományos vezető: Dr. Mélypataki Gábor

Miskolc

2026

Tartalomjegyzék

I. A témaválasztás indokolása, a tudományos kutatás célkitűzései	3
II. Az értekezés szerkezeti felépítése és az alkalmazott módszertan	5
III. Az eredmények összegzése	7
IV. A szerző disszertációhoz kapcsolódó publikációi	12

I. A témaválasztás indokolása, a tudományos kutatás célkitűzései

A modern munkajogi szabályozás egyik legérzékenyebb pontját jelenti a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyok egymástól való elhatárolása. Munkát ugyanis nem csupán munkaviszony, hanem más jogviszony keretében is végezhetünk. A jogviszonyok egymástól való elhatárolása különös jelentőséggel bír, hiszen a munkát végző személy munkaviszony keretében élvezzi a munkajogi védelmet. Az egyes foglalkoztatásra irányuló jogviszonyok megkülönböztetése egymástól korábban is jelentős nehézséget okozott, azonban kialakult egy viszonylagosan stabilnak tekinthető dogmatikai rendszer, amelyen keresztül a minősítés megtörtént. Az elmúlt időszak gyors technológiai változásai azonban jelentősen megbontják az eddig kialakított keretrendszert. A munka világában beálló változások jelentős része a digitális hatásokra vezethető vissza, amelyek egyre rugalmasabb kereteket kínálnak és kívánnak meg a jogviszony alanyaitól. A munkajog tárgyát az önálló, függő munkavégzés jelenti, azonban a változások olyan környezetet teremtenek, amelyek jelentősen elmoszák a határvonalakat a különböző foglalkoztatásra irányuló jogviszonyok között. Mindez pedig ahhoz vezet, hogy kiszolgáltatott helyzetben munkát végző személyek kerülnek ki a munkajog védelmi rendszerén kívülre. A kutatás elsősorban a platform munkavégzők helyzetén keresztül vizsgálja a felmerülő munkajogi problémákat. A platform munkavégzés jellemzően polgári jogi alapokon szerveződő háromszereplős foglalkoztatási konstrukciót rejt magában, ahol a munkát végző személy megbízási, vagy vállalkozási szerződés keretében végez munkát. A platformot biztosító fél jellemzően egy applikációs felületet biztosít, amelyen keresztül összehozza az elvégzendő tevékenységhez kapcsolódó szolgáltatást nyújtó és igénybevevő felet, valamint a tevékenységet ellátó platform munkást. A dolgozat elemzés alá vonja a platform munkavégzők jogviszonyának neuralgikus pontjait a magyar bírói gyakorlatban alkalmazott minősítő jegyek rendszerén keresztül. Ennek célja feltárni azt, hogy miért nem lehet kétségek nélkül munkaviszonynak minősíteni a jogviszonyt, annak ellenére, hogy a polgári jogi jegyek mellett több munkajogi minősítő jegy fennáll. A vizsgálat célja az is, hogy a minősítési eljárások megújításának egyes lehetséges módjait feltárja.

A problémakör tehát klasszikusnak mondható, azonban a digitális változások által életre hívott új munkaszervezési módszerek révén kiújul, amely a témaválasztás aktualitását adja.

A dolgozat célkitűzései közé tartozik annak vizsgálata, hogy a hatályos magyar munkajogi szabályozás milyen eszközökkel segíti elő az individuális munkajog keretein belül a rugalmas foglalkoztatást. A szabályozás bővíti a felek megállapodásának lehetőségeit, amely erősebb polgári jogi szemléletet tükröz. A platform munkavégzők jellemzően polgári jogi jogviszonyok keretében, munkajogi védelem nélkül végzik a munkájukat. A munkajogi rugalmasság a polgári jog irányába mutat, erre tekintettel a kutatás vizsgálat tárgyává teszi a munkajog és a polgári jog kapcsolatrendszerét. Ennek keretében elsősorban a függő munkavégzés határvonalait kívánja feltárni a kutatás. A rugalmas foglalkoztatás előnyeinek és hátrányainak feltérképezése mellett kiemelt vizsgálati szempont, hogy a rugalmasság növelhető-e munkajogi biztonság megtartása mellett. Ennek egyik aspektusát annak elemzése képezi, hogy a polgári jogi eszközrendszeren keresztül növelhető-e a munkát végző fél védelmének szintje és ha igen, milyen módon érhető el. A dolgozat vizsgálata kiterjed a platform munkavégzés keretében létrejött jogviszony polgári jogi és munkajogi elemzésére. A dolgozat céljai közé tartoznak továbbá, hogy feltárja azon elméleteket és jogi megoldási konstrukciókat, amelyek elősegítik a védelem erősítését az új munkavégzési formák keretében munkát végző személyek vonatkozásában. A kutatás betekintést kíván nyújtani a munkajogi szabályozás átalakításának egyes lehetséges koncepcióiba is.

II. Az értekezés szerkezeti felépítése és az alkalmazott módszertan

A kutatás jellemzően történeti, elemző, jog összehasonlító módszerek segítségével vizsgálja a kiválasztott tárgyköröket. Az értekezés egyes részei leíró jellegűek a téma természetére tekintettel. A munka nem csupán munkajogi, hanem további jogterületek bevonásával vizsgálja a témát. Következik mindez abból, hogy a téma erősen kapcsolódik a munkajog jogágiságának kérdésköréhez. A dolgozat egyes részei más tudományterületeket is érintenek, úgy mint statisztika, szociológia.

A dolgozat szerkezeti felépítését tekintve öt nagyobb fejezeten belül dolgozza fel a témát. A fejezetek további alfejezetekre tagolódnak, amelyek az egyes kapcsolódó kérdéskörök leágazásainak rendszerbe foglalását kívánják elősegíteni. A dolgozatban a rendszerszemlélet szempontjai mentén törekedtem kialakítani az egyes szerkezeti egységeket.

Az értekezés bevezető részében a digitális változások által megváltozott környezeten keresztül vezetem be a problémát és határozom meg a dolgozat céljait.

A kutatást ezt követően egy történeti áttekintéssel kívánom megalapozni. Ennek indokául elsősorban a dogmatikai megalapozottság szolgál, ugyanakkor a történeti áttekintés célja annak vizsgálata is, hogy a munkajogi fejlődés milyen szabályszerűségeket mutat különösen a jelentős gazdasági, illetve társadalmi változások időszakaiban. A történeti áttekintés kiváló lehetőséget nyújt arra, hogy betekintést nyerjünk a foglalkoztatás teljesen magánjogi alapú szervezésétől egészen az erőteljes állami beavatkozástól áthatott rendszeréig. A történeti rész a hatályos munka törvénykönyvének általános jellemzésével zárul, amely révén átfogó képet kapunk a munkajogi szabályozás jelenlegi helyzetéről.

A dolgozat következő fejezete a rugalmasság és biztonság fogalompárosának egyes dimenzióit hivatott bemutatni. Ennek keretében a kutatás összegyűjti azokat a gazdasági, társadalmi változásokat, amelyek erőteljes nyomást gyakorolnak a foglalkoztatás rugalmasságának irányába. A fejezet kitekintést ad Európai Unió viszonylatban a foglalkoztatás rugalmasítási törekvéseibe.

A szerződési szabadság keretében a szerződés típusának kiválasztása elé a munkajog alapvető korlátokat állít. Az új típusú munkavégzési formák eredője tehát a szerződési szabadság kérdéséhez vezet, amelynek elemzésére a negyedik fejezet eleje összpontosít. Ezt követően kerül sor a polgári jog és a munkajog kapcsolatának áttekintésére továbbá ismertetésre kerül a munkaszerződés polgári törvénykönyvben

való nevesítésének kérdésköre. A fejezet vizsgálat tárgyává teszi a jogviszonyban alárendelt fél függő helyzetének vizsgálatát. Ennek keretében bemutatásra kerülnek a függő helyzetet alátámasztó elméletek és azok hiányosságai. A függő helyzet a digitális hatások következtében átalakul, amelyet platform munkavégzők helyzetén keresztül mutatok be. A fejezetben a platform munkavégzők jogviszonyát megvizsgálva elemzés alá vonom a kapcsolódási pontokat a közvetítői szerződés és a munkaező-kölcsönzés között.

A munkajogi szabályozás rugalmassága növelésének egyik jelentős eszköze a felek megállapodási lehetőségeinek bővítése. A hatályos munka törvénykönyve ebbe az irányba tett elmozdulást. A felek szabad, befolyásmentes akaratelhatározásainak megítélése jelentős nehézségbe ütközik az aszimmetrikus jogviszonyok keretében. A kutatás ezért azt vizsgálja, hogy a munkaviszony keretében történő foglalkoztatás során hol húzódnak a befolyásmentes munkavállalói nyilatkozatok határai. A fejezet végén pedig a joggyakorlatban a munkavégzés alapjául szolgáló szerződések minősítésére használt szempontrendszer mentén vizsgálom meg a platform munka minősítésének tárgyában született Mfv.VIII.10.091/2023/7. számú Kúrai döntést.

Az ötödik fejezetben kerül sor a platform munkavégzők helyzetének javítása céljából tett jogalkotási erőfeszítések bemutatására. Az Európai Unió 2024-ben fogadta el a platformalapú munkavégzés munkafeltételeinek javításáról szóló irányelvet, amelynek céljait 2026.12.02. napjáig szükséges a tagállamoknak átültetnie a hazai szabályozásba. Ezen túlmenően 2026.06.12. napján a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet elfogadta a 193. számú egyezményét a platformgazdaságban fennálló tisztességes munkára vonatkozó hiányosságok felszámolása érdekében. A két dokumentum elemzésére külön-külön és egymásra tekintettel is sor kerül. A fejezetben a jövő egyes lehetséges jogalkotási tendenciáit is felvázoltam. Ennek keretében átfogó koncepciók és konkrét jogalkotási javaslatok is megfogalmazásra kerülnek egyes jogintézményekkel kapcsolatban. Mindezen túl a kutatás kiterjed azon lehetséges jogintézményeknek a kritikai értékelésére is, amelyek további lehetőséget nyújtanak a szabályozás rugalmasságának növelésére.

III. Az eredmények összegzése

A kutatás történeti része igazolja azt, hogy piacgazdasági keretek között a kizárólag magánjogi alapokon nyugvó foglalkoztatás és a teljes szerződési szabadság súlyos társadalmi és gazdasági problémákat okoz. A munkát végző személyek kizsákmányolásának megakadályozása ezért elemi érdeke az államnak. A munkajog a magánjogi fundamentumokon nyugvó rendszerből bontakozik ki, melynek fő feladata a szerződési szabadság bizonyos fokú korlátozásában áll a jogviszonyban kiszolgáltatottabb fél védelme érdekében. A munkajog jogfejlődése során olyan tapasztalatok is felhalmozódtak, amikor az állami beavatkozás jelentős mértékű volt. Ebben az időszakban a munkajogi viszonyokat a kötelező érvényű kógens normák dominanciája, a felek döntési autonómiájának szűkítése, valamint a merev állami irányítás határozta meg. Mindez egyértelműen a polgári jogtól történő távolodást eredményezte. Napjaink munkajogában szintén a polgári jogi szemlélet meghatározóbb szerepe rajzolódik ki. A történeti áttekintésből megállapítható egyfajta ciklikusság, amely a munkajog polgári jogi közeledésében és távolodásában áll. A polgári jogi erősödés jellemzően a hirtelen végbemenő technológiai ugrások mentén körvonalazódik, amelyet regulációs időszak kísér. Az áttekintés megerősíti azt, hogy a munkajogi rugalmasságot nagyban befolyásolja a munkajogi szabályozás polgári jogi szemléletű erősödése. Annak ellenére, hogy a hatályos munka törvénykönyve bővíti a felek megállapodásának lehetőségeit - vagyis a kontraktussal leírható szabályozási módot - a tapasztalatok mégis arra adnak következtetési alapot, hogy továbbra is a jogszabály által determinált státusz jellegű kötöttségek dominálnak. A kutatás későbbi szakaszában megerősítést nyer, hogy a munkavállaló befolyásmentes megállapodása nehezen értelmezhető a munkajogviszony keretei között. Mindez jelentős akadályokat állít a felek megállapodásán alapuló szabályozási rendszer hatékony működése elé.

A kutatás további részében a rugalmasság és biztonság fogalmainak egyes megközelítését vizsgáltam. Összegyűjtöttem azokat a hatásokat, amelyek felerősítik a munkajogból történő menekülést és igyekeztem megvilágítani a folyamatok mögött meghúzódó összefüggéseket. Ezen hatások közé tartozik többek között a költségracionalizálás, a foglalkoztatott által meghatározott rugalmas munkaidőbeosztás iránti igény növekedése, vagy éppen az utasításadási és ellenőrzési jogosultság enyhülése. A feltárt hatások közös vonásaként a rugalmasság jelenti a

mozgatórugót. A rugalmasság iránti igény növekedése mind a munkajogon belül, mind azon kívül kimutatható. A munkajogi szabályozásban nevesített atipikus munkavégzési formákban, valamint a platform munkavégzés keretében dolgozók számaránya növekvő tendenciát mutat. Az Európai Unió törekvéseiből megállapítható a rugalmas igények serkentése és támogatása, amely mellett a biztonság fenntartása és jogi garanciák kiépítése is fontos szerepet kap. A gyakorlatban azonban a rugalmas megoldások sokkal hamarabb érvényesülnek, ellenben a jól funkcionáló biztonsági mechanizmusokkal. A rugalmasság iránti igény még inkább kielezi a versenyt a munkaviszonyban történő foglalkoztatás és az egyéb foglalkoztatási formák között. A biztonság szerepe is jelentősen átalakul, hiszen az állásbiztonság egyre inkább a foglalkoztatás biztonsága felé tolódik. A kutatás során igazolást nyert, hogy a rugalmas foglalkoztatás iránti igény nem csupán a foglalkoztató oldalán jelenik meg, hanem a foglalkoztatottak is igényt formálnak rá. Ennek alapját elsősorban a munka-magánélet összehangolásához való jogosultságok egyre szélesebb elismerése jelenti.

A dolgozat következő részében a szerződési szabadság egyes kérdéseit vizsgáltam meg. A kutatás megerősítette azt, hogy a szerződési szabadság korlátai adják a legfőbb garanciát. A szerződési szabadság lehetőségeinek tágítása jelentős veszélyeket hordoz magában, jellemzően a munkát végző fél kiszolgáltatott helyzetét erősíti. A rugalmasság növelése általában a megbontja, vagy átrendezi a fennálló védelmet, azonban nem szükségszerűen jár a védelem szintjének csökkenésével. A szabályozás rugalmasabbá tétele egyértelműen közelítést jelent a polgári jogi szabályok felé. A kutatás vizsgálta a munkavállaló fogyasztó státuszának kérdését is. A fogyasztói státusz révén a munkajogi védelem tovább erősíthető, továbbá a fogyasztó polgári jogi védelme megerősíti azt, hogy magánjogi alapokon is biztosítható többletvédelem az egyensúlyhiányos jogviszonyokban. Mindez a platform munkavégzők helyzete szempontjából jelentős. A platform munka természetét vizsgálva a negyedik fejezetben elvégzett elemzés arra jutott, hogy a felek között létrejövő polgári jogi vegyes megállapodás ötvözi a közvetítői tevékenység jegyeit és a munkaerő-kölcsönzés elemeit egyaránt. A szerződési szabadság egyik eleme a típusválasztás önmagában jelentős nehézséget állít a jogviszonyok elhatárolása elé, mivel munkát végezni polgári jogi és munkajogi keretek között is lehetséges. Az elhatárolás az önálló és önállótlan munka lehatárolásában gyökerezik. Ennek alapja pedig a függő helyzet alátámasztása. A függő helyzet igazolására kialakított kritériumrendszer azonban nem ad megfelelő válaszokat a platform munkavégzők helyzetére, pedig a

kiszolgáltatottság és a függő helyzet fennáll. A munkáltatói jogosultságok egy része más köntösben, de megjelenik a jogviszonyon belül, amely igényli a jogviszony elhatárolási kritériumainak átértékelését. A Kúria Mfv.VIII.10.091/2023/7. számú elemzett ügyében a felperes egy ételfutárként tevékenykedő platform munkás, míg az alperes a platformot üzemeltető fél, aki közvetítő tevékenységet végez az éttermek és az éttermekből rendelő ügyfelek között. Az ügyben a tevékenység jellegének vizsgálata során a Kúrai nem tekintette a munkakörben való megállapodásnak a szerződésben foglalt feladatok ellátását, mert az alperesnek nem volt ráhatása a teljesítés módjára. A tevékenység jellegének vizsgálata során megítélésem szerint azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy az adott applikáción érkező feladatok egyedileg előre nem meghatározott feladatok. A foglalkoztatási kötelezettség minősítő jegy kapcsán a Kúria álláspontja szerint, mivel a felperesnek nem volt meghatározott munkaideje ezért a foglalkoztatási kötelezettség nem értelmezhető. Álláspontom szerint a foglalkoztatási kötelezettség nem csupán akkor értelmezhető, ha a munkáltató osztja be a munkaidőt és előre meghatározott óraszámú munkavégzésre szerződnek a felek. A felek között létrejött szerződés alapján ugyan a munkát végző fél döntheti el, hogy mikor és hány órát dolgozik, ugyanakkor a platformot biztosító fél kötelezettséget vállal arra, hogy munkavégzési igény esetén munkát biztosít, vagy rendelkezésre állásért díjazásban részesíti a platform munkást. Az alá-fölérendeltségi viszony vizsgálata szintén új szemléletű megközelítést kíván meg, ugyanis döntő jelentősége van annak, hogy a munkát végző félen kívül más is gazdasági hasznot realizál. Mindez pedig az önálló munkavégzést és az alárendeltségi viszonyt igazolja. Az irányítási, utasításadási és ellenőrzési jogosultság kapcsán a Kúria úgy foglalt állást, hogy nem állapítható meg széleskörű utasítási és irányítási jogosultság, mert a felperest széleskörű alakítási jog illette meg például az útvonal megválasztásában. Véleményem szerint a megállapítás téves, ugyanis nem nyerhet értékelést olyan szempont, amelyet a munka teljesítésének jellege orientál. Az alakítási jog csupán látszólagos, hiszen a munkát végzőnek jelentős érdeke fűződik ahhoz, hogy a leggyorsabb útvonalat válassza. A munkaeszköz használatának vizsgálata során a Kúria úgy értékelte, hogy a munkaeszközöket a munkát végző fél biztosította, amely a vállalkozási szerződés fennállását igazolja. Mindez nem helytálló, ugyanis a jelölt ügyben a munkaruhát, melegen tartó dobozt a platformot üzemeltető fél biztosította, amelyet a Kúria marketing fogásként értékelt. Véleményem szerint a platformot üzemeltető cég logójával ellátott bármely munkaeszköz egyértelműen igazolja azt,

hogy a munkát végző fél más érdekében jár el, nem önállóan jelenik a piaci szereplők között.

A minősítő jegyek vizsgálata során feltárássra kerültek azok a pontok, amely alapján a platform munkavégzés kicsúszik a munkajog fennhatósága alól. Az elemzés rávilágít arra, hogy a minősítő jegyek korábbi szemlélettel való megközelítése meghaladottá vált, szükséges lenne azok felülvizsgálata. Az elemzés során rámutatok arra, hogy a korábban használt minősítő jegyek többsége képes betölteni a feladatait a minősítés kapcsán, az értékelés szempontjai megfelelőek, azonban az egyes elemek tartalmi vizsgálata új megközelítést igényelnek.

Az utolsó érdemi fejezetben az aktuális jogalkotási tendenciák vizsgálatát végeztem el. A platformalapú munkavégzés munkafeltételeinek javításáról szóló Európai Uniósi irányelv egyik nagy előrelépése a platform munkások helyzetének javításában, hogy a vélelmet állít fel a munkaviszony fennállása mellett, ha irányításra és ellenőrzésre utaló tények kerülnek megállapításra. Az irányelv azonban jelentős mozgásteret enged a tagállamoknak a minősítés szempontjainak kialakítására. A bizonyítási teher áttelepítésével kedvezőbb helyzetbe hozza a platform munkát végző felet, de a legproblematisabb kérdésre, vagyis a jogviszony minősítésének kérdésére nem ad hatékony választ. Mindemellett az irányelv személyi hatálya csupán a platform gazdaság egy részére terjed ki. Az irányelvnek való megfelelés több módon biztosítható. Megítélésem szerint az lenne célszerű, ha megalkotásra kerülne egy olyan jogszabály, amely megújítja és rendezi a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyok elhatárolási kritériumrendszerét, amely egyúttal tartalmazza az irányelvben megfogalmazott megdönthető vélelmet. Mindemellett a hatékony jogvédelem érdekében szükségesnek tartom a munka törvénykönyvének atipikus jogviszonyait bővíteni, amely tekintettel van a platform alapú munkavégzés sajátosságaira.

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) a platformgazdaságban fennálló tisztességes munkára vonatkozó hiányosságok felszámolása érdekében elfogadta a 193. számú egyezményét. Az ILO egyezmény az általános elvek kiterjesztését helyezi a középpontba, az EU platform irányelv jogi minősítésével szemben. Ugyanakkor az ILO egyezmény a minősítés kapcsán szintén a tényeken alapuló megoldást helyezi előtérbe. Az ILO egyezmény hatályát tekintve szélesebb körben fedi le a platformgazdaság szereplőit, bár bizonyos esetekben jelentős kompromisszumos megkülönböztetéseket tesz. Ilyen például a minimálbérre vonatkozó szabályok alkalmazása, melyek elsősorban a munkaviszony keretében dolgozó platform

munkásokra vonatkoznak. Az ILO egyezmény tárgyi hatálya is szélesebb kört ölel fel, mint az EU platform irányelv. Az ILO egyezmény rendelkezik például a szociális biztonság, a minimálbér, a tisztességes munka alapvető követelményeinek területeiről is. A platform munkavállalók helyzetét rendezni szükséges, azonban az első szabályozási megoldások óvatos elmozdulást jelentenek a területen. A két dokumentum tervezete jóval ambiciózusabb volt és jóval erőteljesebb jogi védelmet ígért bizonyos kérdésekben, ugyanakkor fontos mérföldköveknek számítanak a terület rendezésében.

A dolgozat végül összegyűjti a munkajogi szabályozást érintő lehetséges jövőbeli koncepciókat, valamint de lege ferenda javaslatokat fogalmaz meg egyes jogintézményekkel kapcsolatban. A szakirodalom több lehetőséget is lát a munkajog jövőjét illetően, amelyek között szerepel a szerződéses elemek, vagy az alapelvek, univerzális elvek szerepének növelése, vagy éppen az atipikus módszerek erősítése. A magam részéről a hazai szabályozás további differenciálását tartom célszerűnek, amely további rugalmas lehetőségeket kínál további garanciák kiépítése mellett. A garanciák nem csupán a jogviszony tartósságát célzó elemek lehetnek, hanem az anyagi biztonságot erősítő többlet díjazási elemek is. A kutatás végül kiemelek néhány jogintézményt, amely megítélésem szerint többlet rugalmasságot vagy többlet védelmet jelenthetnek. Ebbe a körbe tartozik a munkavállaló alakító jogosultságainak bővítése, különösen a gyermeket nevelő munkavállalók esetén. Megfontolandónak tartom a nulla órás munkaszerződések koncepciója mentén új atipikus munkavégzési forma beemelését a munka törvénykönyvébe. A módosítási javaslatokra azért is van nagy szükség, hogy a munkaviszony keretében történő foglalkoztatás kellően vonzó legyen a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyok versenyében.

IV. A szerző disszertációhoz kapcsolódó publikációi

- Máté Dávid Adrián: A magyar munkajogi szabályzás fejlődéstörténeti áttekintése az ipari forradalomtól napjainkig, *Publicationes Universitatis Miskolcinensis Sectio Juridica et Politica* 37(2), 2019, 64-83. o.
- Máté Dávid Adrián: A munka világának rugalmassága, *Studia Iurisprudentiae Dctorandorum Miskolcinensium – Miskolci Doktoranduszok jogtudományi tanulmányai*, 20 (2), 2020, 85-102. o.
- Máté Dávid Adrián: A munkaviszony atipizálódása, Doktoranduszok fóruma, Miskolci Egyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, Miskolc, 2020., 60-64. o.
- Dávid Adrián Máté: Forms of working from home in Hungary, 2nd Virtual International Conference Path to a Knowledge Society-Managing Risks and Innovation Nis, Szerbia : Complex System Research Centre 374, 2020, 281-286. o.
- Máté Dávid Adrián: Az otthon, mint munkahely, *Publicationes Universitatis Miskolcinensis Sectio Juridica et Politica*, 38(2), 2021, 212-223.o.
- Máté Dávid Adrián: A munkajog egyes polgári jogi vonatkozásai digitalizációs kitekintéssel, *Studia Iurisprudentiae Dctorandorum Miskolcinensium – Miskolci Doktoranduszok jogtudományi tanulmányai*, 22(2), 2021. 91-112. o.
- Máté Dávid Adrián: A XXI. század munkajogi dilemmái és alternatívái, *Tavaszi Szél 2021 / Spring Wind 2021. Tanulmánykötet I. Doktoranduszok Országos Szövetsége (DOSZ), Budapest, 813., 2021., 227-239. o.*
- Mélypataki Gábor, Máté Dávid Adrián, Panggih Kusuma Ningrum, Riczu Zsófia: Employer or Owner? The Character of Platform Work, In: Gopalakrishnan, Badri Narayanan; Tewary, Tavishi; Gupta, Ashish (szerk.) *Sustainability in the Gig Economy: Perspectives, Challenges and Opportunities in Industry 4.0 Singapore*, Szingapúr: Springer Nature Singapore (2022) 211-224. o.

- Dávid Adrián Máté: New trends in employment, Lex ET Scientia International Journal no. XXIX, vol. 1/2022, 97-110. o.
- Dávid Adrián Máté: Flexible Working, flexible rules, Revue européenne du droit social, LVI, 3, 2022., 86-99. o.
- Máté Dávid Adrián: Többsebességes munkajog, Studia Iurisprudentiae Doctorandorum Miskolciensium - Miskolci Doktoranduszok Jogtudományi Tanulmányai, 24(2), 2022., 95-112. o.
- Máté Dávid Adrián: Megállapodások aszimmetrikus jogviszonyban, Studia Iurisprudentiae Doctorandorum Miskolciensium - Miskolci Doktoranduszok Jogtudományi Tanulmányai, 2. szám, 2022., 135-140. o.
- Máté Dávid Adrián: Munkavállalói „szabad” akarat egyes kérdései, Studia Iurisprudentiae Doctorandorum Miskolciensium - Miskolci Doktoranduszok Jogtudományi Tanulmányai, 25(1), 2023. 93-108. o.